

satte forslag til lov om indfødsrets meddelelse (jfr. foran). Betænkning (B. sp. 833) afgivet $23/3$. (Ordfører: P. Mortensen). 2. beh. $29/3$ (L. sp. 1029, jfr. 1025 3. beh. $29/3$ (L. sp. 1043). *Oversendt til folketinget*. 1. beh. $1/4$ (F. sp. 4420). 2. beh. $4/4$ (F. sp. 4474). 3. beh. $5/4$ (F. sp. 4539). *Loven stadfæstet 12. april 1949.* (Lovt. nr. 159).

Ved loven undtages 803 personer fra virkningerne af bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946, så at de opnår den statsborgerlige stilling, de ville have haft, såfremt det ikke ved sidstnævnte lov var blevet fastsat, at visse af reglerne i den normalt gældende lovgivning om erhvervelse og fortabelse af indfødsret, nemlig lov nr. 123 af 18. april 1925, ikke skulle komme til anvendelse på tyske statsborgere, statsløse og flygtninge af tysk afstamning m. v. og på danske, der efter den 8. april 1940 er blevet tyske statsborgere (årbog 1945—46, side 390).

På det oprindelige lovforslag var optaget 301 andragere; hertil føjedes under sagens behandling i landstinget 502 andragere.

Ved lovforslagets 2. behandling i landstinget udtalte udvalgets *ordfører* (P. Mortensen) bl. a.:

„Da vi efter befrielsen her i rigsdagen anså det for påkrævet at foretage en undersøgelse af, hvorvidt de personer, der under Danmarks besættelse havde erhvervet dansk indfødsret i henhold til gældende lov, under besættelsen muligvis havde udvist en i national henseende anstødelig eller forargelig opførsel og derfor ikke kunne anses for værdige til dansk indfødsret, måtte man naturligvis være nogenlunde klar over, at en sådan undersøgelse ville medføre et ret omfattende arbejde. Det ville måske have været lettere og have simplificeret arbejdet med disse undersøgelser noget, hvis man havde overladt til administrationen at træffe afgørelsen i absolut oplagte sager, hvad enten det drejede sig om meddelelse af indfødsret eller afslag. Men loven af 12. juli 1946 forudsætter jo, at alle sager i henhold til denne lov skal forelægges indfødsretsudvalget, for at det kan gøre indstilling om sagernes afgørelse.

Udvalget har herefter i en lang række samråd med indenrigsministeren gennemgået et meget omfattende materiale vedrørende de personers forhold, der har søgt at erhverve eller bevare indfødsretten, og udvalget er enedes med indenrigsministeren om udover de på selve lovforslaget opførte